

Άγιος Άθανάσιος ὁ Ἄθωνίτης (Διονύσιος Ψαριανός Μητροπολίτης Σερβίων καί Κοζάνης (+))

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#) / [Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#)

Τοιχογραφία νάρθηκος Καθολικού Ι.Μ. Χιλιανδαρίου (1804)

Ἡ ὑψηλότερη κορυφή τοῦ Ἁγίου Ὄρους εἶναι ἡ κορυφή τοῦ Ἄθωνα. Ἔτσι ὅλη ἡ χερσόνησος αὐτή ὀνομάζεται καί χερσόνησος τοῦ Ἄθωνα. Εἶναι ὅλη γεμάτη ἀπό μοναστήρια καί σκῆτες. Εἶναι ἀφιερωμένη στό Θεό καί μάλιστα στήν Ὑπεραγία Θεοτόκο γι' αὐτό καί τή λένε καί περιβόλι τῆς Παναγίας. Σύμφωνα μέ μία παράδοση, τό χῶρο αὐτό τόν διάλεξε ἡ ἴδια ἡ Θεοτόκος Μαρία. Ὁ μοναχισμός τοῦ Ἁγίου Ὄρους εἶναι πολύ παλαιός. Εἶναι τό ἀποστάλαγμα τῶν δύο ἀρχαίων

μοναχισμῶν τῆς Αἰγύπτου καί τῆς Παλαιστίνης. Στό Ἅγιο Ὄρος καί μάλιστα στόν Ἄθωνα ἀσκήτεψαν πολλοί καί μεγάλοι ἀσκητές ὅπως εἶναι ὁ ἅγιος Πέτρος ὁ Ἀθωνίτης καί ἄλλοι.

Τοιχογραφία νάρθηκος Καθολικού Ἱ.Μ. Χιλανδαρίου (1804)

OLYMPUS DIGITAL CAMERA

Ἀνάμεσα στους πολλούς και μεγάλους ἁγιορεΐτες πατέρες διακρίνεται ὁ ἅγιος Ἀθανάσιος ὁ Ἀθωνίτης, ὅπου τήν ἱερή μνήμη του σήμερα γιορτάζουμε. Λέγεται Ἀθωνίτης διότι ἀσκήτεψε στόν Ἴθωνα. Πατρίδα του εἶναι ἡ Τραπεζούντα. Γεννήθηκε ἀπό γονεῖς εὐσεβεῖς και πιστούς. Γρήγορα ὁμως πέθανε και ὁ πατέρας και ἡ μάνα του κι ἔμεινε ὀρφανός. Τόν ἀνέλαβε κάποια φίλη τῆς μάνας του, ἡ ὁποία και τόν μεγάλωσε μέ μεγάλη θεοσέβεια. Ἀπό μικρός διακρίνονταν γιά τήν ἀγάπη πού εἶχε γιά τό μοναχισμό και τά γράμματα και ὅλα ἔδειχναν πώς ὁ Θεός τόν προόριζε γιά μεγάλο ἄνθρωπο.

Ὅταν μεγάλωσε, πῆγε στήν Κωνσταντινούπολη γιά νά σπουδάσει. Ἐκεῖ διακρίθηκε γιά τό χριστιανικό του ἦθος και τήν φιλομάθειά του, ὥστε νά τόν προτείνουν γιά Σχολάρχη τῆς Σχολῆς.

Στήν Κωνσταντινούπολη ὁ ἅγιος Ἀθανάσιος ὁ Ἀθωνίτης ἐνῶ σπούδαζε, γνώρισε τόν ἠγούμενο Μιχαήλ Μαλεῖνὸ τοῦ ὄρους Κυμινά τῆς Βιθυνίας. Ὁ ἠγούμενος Μιχαήλ ἦταν θεῖος τοῦ μετέπειτα αὐτοκράτορα Νικηφόρου Φωκᾶ. Ὁ νεαρός τότε Ἀβραάμιος, διότι ἔτσι ἦταν τό κοσμικό ὄνομα τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου, πῆγε και γνωρίστηκε μέ τόν ἅγιο ἠγούμενο και τοῦ ἐξομολογήθηκε ὅτι θέλει νά γίνει μοναχός. Ὁ ἠγούμενος Μιχαήλ τοῦ ἔδωσε κάποιες συμβουλές και τόν ἄφησε μόνο του νά ἀποφασίσει. Καί πραγματικά ὁ νεαρός και περίλαμπρος Ἀβραάμιος ἄφησε σέ λίγο τή πρωτεύουσα και ὅλο τό κοσμικό του μέλλον και πῆγε στό ὄρος Κυμινᾶ τῆς Βιθυνίας ὅπου και ἔγινε μοναχός ἀπό τόν Μιχαήλ Μαλεῖνὸ και ἔλαβε τό ὄνομα Ἀθανάσιος.

Δέν πέρασε πολὺς χρόνος και ὁ νέος μοναχός Ἀθανάσιος διακρίθηκε γιά τίς μοναχικές του ἀρετές, ὥστε ὁ γέροντάς του ὁ Μιχαήλ Μαλεῖνὸς νά στέλνει τούς ἀνθρώπους πού εἶχαν λογισμούς νά συμβουλευτοῦν τόν ὄσιο Ἀθανάσιο. Τότε πῆγε και ὁ ἀνεπιός τοῦ ἠγούμενου, ὁ στρατηγός Νικηφόρος Φωκᾶς και μετέπειτα αὐτοκράτορας, γιά νά συμβουλευθεῖ τό θεῖο του γιά πνευματικά πράγματα. Ὁ ἠγούμενος τόν παρέπεμψε στόν ἅγιο Ἀθανάσιο. Ἔτσι ἀπό τότε ὁ ἅγιος Ἀθανάσιος και ὁ Νικηφόρος Φωκᾶς δέθηκαν μέ τό δεσμό τῆς φιλίας και τῆς χριστιανικῆς ἀγάπης, μάλιστα δέ ὁ στρατηγός Νικηφόρος Φωκᾶς τοῦ ἐξομολογήθηκε πώς θέλει νά γίνει μοναχός και νά μονάσουν μαζί, και ὁ ἅγιος τοῦ εἶπε • «αὐτό ἄφησέ το στό Θεό».

Ὁ Θεός ὁμως τόν προόριζε γιά ἄλλοῦ. Ἔτσι μιὰ μέρα πού εἶδε ἀπό τή Λῆμνο τόν Ἴθωνα τόσο τοῦ ἄρεσε, πού ἀπό τότε ἄρχισε νά σκέπτεται νά πάει νά ἀσκητέψει ἐκεῖ. Δέν πέρασε πολὺς χρόνος και ὁ ἅγιος Ἀθανάσιος ἄφησε τό ὄρος Κυμινᾶ τῆς Βιθυνίας και πῆγε στό Ἅγιον Ὄρος γιά μεγαλύτερη ἡσυχία. Πῆγε και ἔκανε ὑπακοή σέ ἕναν ἀγράμματο γέροντα. Στήν ἀρχή ἦταν ἄγνωστος σ' ὅλους. Ὑστερα ὁμως

ἀπό ἀναζήτηση τοῦ Νικηφόρου Φωκᾶ, ἀφοῦ βρέθηκε, ἔγινε γνωστός σ' ὅλους. Ἔτσι ἀφοῦ συναντήθηκε καί πάλι μέ τό φίλο του τόν Νικηφόρο Φωκᾶ, καί ἀφοῦ ὁ δεύτερός τοῦ ὑποσχέθηκε καί πάλι ὅτι θέλει νά γίνει μοναχός ἄρχισε νά κτίζει μέ χρήματα τοῦ αὐτοκράτορα τό μοναστήρι τῆς Μεγίστης Λαύρας, τό ἔτος 963.

Ὁ Νικηφόρος Φωκᾶς δέν μπόρεσε νά ἐκπληρώσει τήν ὑπόσχεσή του, διότι δολοφονήθηκε. Στό θρόνο τῆς Κωνσταντινούπολης ἀνέβηκε ὁ Ἰωάννης Τσιμισκῆς. Ὁ ἅγιος Ἀθανάσιος κατόρθωσε νά πάρει χρήματα καί ἀπό τό νέο αὐτοκράτορα καί νά συνεχίσει τό χτίσιμο τῆς Μεγίστης Λαύρας. Κυρίως ὅμως στήν ἀποπεράτωση τοῦ πρώτου μοναστηριοῦ τοῦ Ἁγίου Ὁρους βοήθησε τόν ἅγιο Ἀθανάσιο ἡ Ὑπεραγία Θεοτόκος, ἡ ὁποία πολλές φορές παρουσιάσθηκε στόν Ὅσιο καί τόν ἐνίσχυσε μέ χρήματα. Καί ὁ ἴδιος ἔβαλε μεγάλη προσωπική ἐργασία. Ἦταν ἄνθρωπος γεροδεμένος καί βοηθοῦσε πολύ στή μεταφορά τῶν ὑλικῶν. Ἔδωσε πραγματικά τή ζωή του γιά τήν Μεγίστη Λαύρα. Πέθανε, πέφτοντας κάτω ἀπό τή σκαλωσιά τοῦ τρούλου ἐνῶ βοηθοῦσε τούς μαστόρους. Οἱ τελευταῖες του λέξεις ἦταν• «Δόξα σοι ὁ Θεός». Ἀμήν.

Πηγή: agiazoni.gr